

Motion till riksdagen

1987/88: Ub227

av Alf Svensson (c)

om lärarnas arbetssituation

Den snabba tekniska utvecklingen har fyllt oss med beundran. De människovårdande yrkena har i takt med den tekniska utvecklingen fått en allt lägre status. Detta gäller också läraryrket. Det är "finare" att syssla med chips och programvaror än med elever och läromedel.

Under det senaste året har dock skolmiljöerna något lyfts fram i offentligheten. När en del av Stockholms skollokaler med avflagnad målarfärg, mer än nerklotttrade väggar och allmänt sett usel standard visades upp för svenska folket via TV, torde åtskilliga föräldrar ute på landsbygden tänkt: Till sådana lokaler skulle vi aldrig skicka våra barn. De trista asfalterade och sterila skolgårdarna har också fått någon uppmärksamhet i debatten. Mest har emellertid påtalats att eleverna inte skall behöva erhålla nerklotttrade läroböcker som inte sällan befinner sig i ett slags lösblads-system.

Nu är det emellertid alldeles nödvändigt att lärarnas situation också får vederbörlig uppmärksamhet och omtanke. Osnygga klassrum och korridorer, sterila utemiljöer och trasiga läromedel ger självfallet elever helt fel impulser. Det är exempelvis både självklart och belagt att om skolmåltslokalen är trivsam och inte liknar något slags utspisningsanläggning, blir elevernas beteende och uppträdande ett annat. Om läroboken, som elever använder är trasig och solkig, lockar detta lätt eleven till ett destruktivt beteende. Detta går i sin tur ut över läraren och undervisningssituationen.

Lärarnas betydelse för undervisningssituationen kan knappast överskattas. Läraren har således rätt till drägliga arbetsförhållanden. Om lärarens arbetsmiljö är otrivsam och otrugg blir följden att skolan inte kan fullgöra sin uppgift, och eleverna kommer i sin tur att uppfatta skoldagarna som förvaringsdagar, en trist period.

Undersökningar visar att många lärare önskar byta yrke. Sjukskrivningarna är många. Åtskilliga lärare upplever sin arbetssituation så påfrestande att det egentligen enbart är lärarens krav på sig själv, att klara av sina arbetsuppgifter, som gör att inte skyddsombudet får ingripa och sätta stopp för fortsatt arbete till dess miljön förändrats radikalt till det bättre. Det är inte självövertvinnande att stänga en arbetsplats för att apparatur hotar den fysiska säkerheten, men det kan kännas som ett personligt nederlag att stänga eller lämna en arbetsplats för att en eller flera personer i lokalen betar sig kränkande och omöjliggör arbetet.

Under senare år har könsdiskriminering på arbetsplats uppmärksammats. Detta med all rätt. Det är ett elementärt krav på en arbetsplats att trakasserier inte skall få förekomma. För åtskilliga lärare är emellertid upplevelsen och erfarenheten den att trakasserier under senare år blivit allt flera och mer omfattande.

Elever har absolut rätt att erhålla hela och rena läromedel och få gå i skollokaler som skapar trivsel. Elever har också all rätt och behov av att deras klassrumsmiljö är lugn och trivsam. Själva skolsituationen är i sig undervisande och fostrande för livet. Föräldrarna har rätt och bör till myndigheter ställa krav på att deras barn under de utomordentligt viktiga skolåren få gå i en skola med arbetsro.

Det är därför nödvändigt att lärarrollen nu blir föremål för uppmärksamhet, att lärarna omgående erhåller myndigheternas stöd och hjälp.

Hemställan

Mot bakgrund av ovanstående hemställs

att riksdagen hos regeringen begär förslag till ett åtgärdsprogram i syfte att förbättra lärarnas arbetssituation.

Stockholm den 20 januari 1988

Alf Svensson (c)